

Arrest

nr. 58 486 van 24 maart 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 11 januari 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 december 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 1 februari 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 februari 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. MENS, die loco advocaat P. STAELENS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Rom uit Fushë Kosovë (Kosovo) en bent u in het bezit van de Kosovaarse nationaliteit. Sinds een vijftiental jaar heeft u een relatie met Ademi Ljirije (O.V. 6.613.895). Oorspronkelijk woonden jullie in Nakarade (gemeente Fushë Kosovë), maar na de vernieling van jullie woning in 1999 betrokken jullie een leegstaande woning in Bresje (gemeente Fushë Kosovë). Na de terugkeer van de Albanezen na de oorlog kende u regelmatig problemen met hen. Zo werd u regelmatig uitgescholden door onbekende Albanezen wanneer u zich op straat begaf. Ze zeiden u dat er voor u geen plaats meer was in Kosovo en dat u diende weg te gaan, anders zou u vermoord worden. Een twee- à drietal keer wilden ze u zelfs aanvallen en één keer werd u daadwerkelijk

geslagen. Ongeveer een maand voor uw vertrek werd u immers door een vijftal onbekende Albanezen tegengehouden op straat, beledigd en geslagen. Gelukkig kon u snel vluchten. Tevens kenden uw kinderen regelmatig problemen op school in Fushë Kosovë. Zo gebeurde het dat Albanese kinderen uw kinderen uitmaakten voor 'vuile zigeuners'. Uw kinderen zeiden dan al eens iets terug en zo ontstond er ruzie. Voor deze problemen ging u een vijftal keer klagen bij de directeur, echter zonder resultaat. Uiteindelijk stuurde u uw kinderen nog amper naar school uit angst dat er hen iets zou overkomen. Voor de problemen die u kende ging u in Kosovo niet naar de aldaar aanwezige veiligheidsinstanties. U had immers schrik om klacht neer te leggen daar uw belagers ermee dreigden dat er u nog ergere dingen stonden te wachten indien u naar de autoriteiten zou stappen. Om aan uw problemen te ontkomen, verliet u met uw gezin Kosovo op 16 april 2010. Op 19 april 2010 kwam u in België aan, waar u dezelfde dag nog een asielaanvraag indiende. U wenst niet naar Kosovo terug te keren uit angst voor de Albanezen en omdat u er geen eigen woning meer heeft. U voegde nog toe dat u sinds de oorlog in Kosovo met stress en hoofdpijn kampt ten gevolge van wat u toen zag.

Ter staving van uw identiteit en/of asielrelaas legde u de volgende documenten neer: uw Servische geboorteakte, uitgereikt op 14 september 1992 te Fushë Kosovë/Kosovo Polje; een Belgisch doktersvoorschrift d.d. 19 augustus 2010 waaruit blijkt dat er u Alprazolam (antidepressivum) werd voorgeschreven; en ten slotte een document d.d. 28 september 2010 waaruit blijkt dat u op 13 september 2010 een onderhoud had met systeemtherapeute/criminologe Dominique Van Hespren naar aanleiding van uw psychische problemen.

B. Motivering

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten alsook van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst, dient te worden besloten dat ik u noch het vluchtelingenstatuut, noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan toekennen. U bent er immers niet in geslaagd om een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst verklaarde u in Fushë Kosovë meermaals op straat uitgescholden te zijn door Albanezen. Er werd u ondermeer 'vuile zigeuner' en 'hier is geen plaats voor u, ga weg of u zal vermoord worden' nageroepen. Dergelijke verbale provocaties zijn evenwel onvoldoende zwaarwichtig om zondermeer gelijkgesteld te kunnen worden met een daadwerkelijke vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of met ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming.

Voorts gaf u aan dat het ongeveer een maand voor uw vertrek zelfs tot een handgemeen gekomen zou zijn. Vier tot vijf onbekende Albanezen hielden u tegen op straat, begonnen u te beledigen en sloegen u uiteindelijk (CGVS, p. 9-11). Deze verklaringen zijn echter maar moeilijk in overeenstemming te brengen met de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt. Uit deze informatie blijkt immers dat de veiligheidssituatie voor RAE (Roma, Ashkali en Egyptenaren) in Kosovo sinds het einde van het gewapend conflict in 1999 aanzienlijk gewijzigd is. Deze informatie werd onder meer door het Commissariaat-generaal verzameld tijdens een missie naar Kosovo, die plaatsvond van 15 tot 25 september 2009. Deze informatie is afkomstig van zowel vertegenwoordigers van diverse internationale actoren ter plaatse, alsook van meerdere vertegenwoordigers van de RAE-gemeenschap zelf. Uit continue directe contacten tijdens de missie, maar ook erna, met lokale actoren is gebleken dat de algemene veiligheidssituatie en de bewegingsvrijheid van RAE in Kosovo en in de gemeente Fushë Kosovë wel degelijk objectief verbeterd zijn. De veiligheidssituatie wordt over het algemeen als stabiel en kalm omschreven. In diverse regio's van Kosovo werden reeds geruime tijd geen belangrijke etnisch geïnspireerde incidenten meer gemeld of deden zich al lang geen veiligheidsincidenten voor waarbij de RAE-gemeenschap betrokken was. De drie groepen beschikken zo goed als overal over volledige bewegingsvrijheid. In meerdere gemeenten kunnen de RAE vrij bewegen binnen hun eigen gemeente en zelfs daarbuiten, en reizen ze regelmatig naar andere gebieden in Kosovo.

Tevens verklaarde u dat uw kinderen problemen kenden op school in Fushë Kosovë. U stelde dat uw drie zonen Fidan, Bajram en Orfan er meermaals, minimum een vijftal keer, geslagen werden door Albanese kinderen. Hiervoor ging u een drietal keer klagen bij de directeur, echter zonder resultaat. Om uw partner niet ongerust te maken vertelde u haar hierover slechts één keer (CGVS, p. 4-5). Uw verklaringen terzake stoken niet met wat uw partner in dit verband verklaarde tijdens haar gehoor d.d. 25 november 2010 op het Commissariaat-generaal. Zij stelde immers dat enkel jullie oudste zoon Fidan naar school ging in Fushë Kosovë en dat hij na een twee à drietal keer geslagen te zijn geweest schrik had en niet meer naar school ging (CGVS partner, p. 3). Voorgaande vaststelling zet ook de geloofwaardigheid van de door u beweerde problemen van uw kinderen op school op de helling.

Wat er ook van zij, u haalde onvoldoende feiten of elementen aan waaruit zou blijken dat u in voorkomend geval van geweld of ernstige discriminatie geen beroep kon/kan doen op de bescherming en/of hulp van de in Kosovo aanwezige veiligheidsinstanties en er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Kosovo voor u

een reëel risico zou bestaan op vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. U liet het na voor uw voornoemde problemen een klacht neer te leggen bij de aldaar aanwezige lokale en internationale instanties. Uw motivatie om geen klacht in te dienen, met name omdat u schrik had daar uw belagers u gezegd hadden dat er u nog ergere zaken te wachten stonden indien u klacht zou neerleggen van de feiten, kan niet als een aanvaardbare uitleg worden weerhouden ter rechtvaardiging van uw nalaten (CGVS, p. 10-11). Het is immers de taak van de autoriteiten om u, indien nodig, bescherming te bieden en onderzoek te voeren. Om een onderzoek te voeren en resultaten te kunnen boeken moeten de autoriteiten evenwel op de hoogte zijn van alle gegevens betreffende uw problemen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gesteld van de feiten kunnen zij vanzelfsprekend ook niet optreden. Tevens moet opgemerkt worden dat internationale bescherming slechts kan worden verleend indien blijkt dat de asielzoeker geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een asielzoeker mag worden verwacht dat hij of zij eerst alle redelijke mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land, temeer daar u verklaarde nooit problemen gekend te hebben met de autoriteiten in uw land van herkomst (CGVS, p.11). Ook uw partner kende nooit concrete problemen met de in Kosovo aanwezige autoriteiten (CGVS partner, p.6).

In dit verband dient bovendien opgemerkt te worden dat uit de informatie van het Commissariaat-generaal blijkt dat de bescherming die door de in Kosovo aanwezige lokale en internationale autoriteiten, in het bijzonder KP (Kosovo Police), EULEX (European Union Rule of Law Mission) en KFOR (Kosovo Force), geboden wordt aan de minderheden als toereikend wordt beoordeeld. Ook Roma, Ashkali en Egyptenaren kunnen in geval van moeilijkheden zonder problemen klacht neerleggen bij de politie. EULEX en de KP garanderen voor alle etnische groepen, met inbegrip van de RAE, wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging. Klachten worden zonder onderscheid naar etnie behandeld. Bovendien maakten gesprekken tijdens bovenvermelde missie met RAE-vertegenwoordigers duidelijk dat het vertrouwen van de RAE-gemeenschap in de KP over het algemeen goed is en dat de verschillende gemeenschappen over het algemeen tevreden zijn met het werk van de KP en de KFOR. Diverse gesprekspartners die ter plaatse hun medewerking verleenden aan de missie van het Commissariaat-generaal verduidelikten dat de RAE-gemeenschappen geen grote klachten hebben over de justitie, met uitzondering over de lange duur om zaken te verwerken. Het "bureau van de gemeenschappen" van de gemeente Fushë Kosovë liet in juni 2010 aan het Commissariaat-generaal weten dat het bureau en de lokale Roma-leiders steeds door de politie worden gecontacteerd bij elk probleem waarbij minderheden betrokken zijn en dat minderheden in geval van moeilijkheden steeds zonder problemen een klacht kunnen neerleggen. Het loutere feit dat er soms incidenten gebeuren tussen twee gemeenschappen betekent niet dat deze an sich etnisch geïnspireerd of etnisch gericht zijn of dat de nodige beschermingsactoren en -middelen niet beschikbaar zouden zijn, integendeel zelfs. Dit wordt ondermeer geïllustreerd door enkele incidenten waarbij Roma betrokken waren en die interetnisch geïnspireerd zouden zijn geweest, met name in de Abdullah Presheva-wijk van Gjilan (juli 2009) en in de Halit Ibishi-wijk in Ferizaj (augustus 2009). Uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie blijkt immers dat er enige kanttekeningen bij deze gebeurtenissen geplaatst dienen te worden. Uit het voorgaande wordt duidelijk dat er anno 2010 niet meer gesproken kan worden van veralgemeend interetnisch geweld tegenover de RAE-gemeenschap in Kosovo. Het eventueel bestaan van een subjectief onveiligheidsgevoel bij leden van de drie gemeenschappen wordt geenszins afdoende ondersteund door objectieve interetnische veiligheidsincidenten.

Aanvullend kan er nog op gewezen worden dat de informatie van het Commissariaat-generaal tevens duidelijk maakt dat Roma uit Fushë Kosovë steeds met eventuele problemen en klachten terecht kunnen bij diverse vertegenwoordigers van hun gemeenschap. Zo zijn de Roma in Fushë Kosovë vertegenwoordigd via het 'bureau van de gemeenschappen' en het 'comité van de gemeenschappen', twee organen die een belangrijke rol spelen bij de bescherming van de rechten van de minderheden binnen de gemeenschap. Muharrem Berisha zetelt voor de Roma-gemeenschap in het 'bureau van de gemeenschappen'; Fehmi Gashi doet dit in het 'comité van de gemeenschappen'. Uw verklaring dat er in Fushë Kosovë geen Roma-vertegenwoordiger is, doet bovendien de nodige vragen rijzen over uw recent verblijf in Kosovo en de aldaar door u en uw gezin meegemaakte problemen (CGVS, p. 11).

De informatie van het Commissariaat-generaal bevestigt weliswaar dat heel wat Roma in Kosovo zich in een moeilijke socio-economische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden. Deze situatie is evenwel het gevolg van een samenloop van diverse factoren en kan niet herleid worden tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine (bv. ook de algemene economische malaise in Kosovo, culturele tradities waardoor meisjes niet naar school worden gestuurd of op jonge leeftijd van school gehaald worden,... spelen evenzeer een rol). Er dient hierbij echter meteen ook benadrukt te worden dat, om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een

vervolging in de zin van de Conventie betekenen, alle omstandigheden in overweging dienen te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt.

Het beleid van de Kosovaarse overheid is gericht op de integratie van de Roma-minderheid en niet op discriminatie of vervolging. De Kosovaarse grondwet, die op 15 juni 2008 van kracht werd, verbiedt expliciet discriminatie op grond van etnie. Daarnaast heeft Kosovo een antidiscriminatiewet die eveneens discriminatie ondermeer op grond van etniciteit verbiedt. De Kosovaarse overheid beperkt zich niet tot het louter tot stand brengen van de nodige wetgeving, maar formuleert tevens concrete plannen ter verbetering van de moeilijke sociaal-economische positie en discriminatie inzake gezondheidszorg, onderwijs, tewerkstelling,... van de Roma. Zo ontwikkelde ze een strategisch plan voor de integratie van de RAE-gemeenschap. Het plan heeft betrekking op de periode 2009-2015 en richt zich vooral op de volgende onderwerpen: huisvesting, werkgelegenheid, onderwijs, gezondheidszorg, antidiscriminatie, veiligheid, rechten van minderheden, politieke participatie en vertegenwoordiging, en vrouwen. Dergelijke maatregelen getuigen van een gestage vooruitgang in het bevorderen van minderhedenrechten in het naoorlogse Kosovo. Voor wat Fushë Kosovë in het bijzonder betreft, moet vermeld worden dat voor Roma-kinderen op het gebied van onderwijs de nodige inspanningen gedaan worden. Zo wordt in de multi-etnische school van Bresje, waar u jarenlang gewoond zou hebben, de voormiddag voorgehouden voor Servische en Roma-leerlingen en de namiddag voor Albanese, Ashkali en Egyptische leerlingen. Ook wat uw gebrek aan identiteitsdocumenten betreft dient opgemerkt te worden dat de NGO 'Civil Rights Program –Kosovo' reeds enkele jaren een bureau heeft in het centrum voor samenwerking en integratie 'Fidan Lahu'. Deze NGO helpt minderheden bij het registreren en verkrijgen van documenten bij de gemeentediensten (CGVS, p. 7-8).

Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat de in Kosovo opererende autoriteiten aan alle Kosovaarse onderdanen in geval van eventuele (veiligheids)problemen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980. Ook voor wat betreft de integratie van de RAE in de Kosovaarse maatschappij worden stappen gezet ter verbetering hiervan. Dat nog niet alle initiatieven reeds ten volle worden geïmplementeerd kan geen ander licht werpen op de algemene bevinding dat er in Kosovo redelijke maatregelen getroffen worden ten aanzien van de RAE tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet. Bijgevolg kan worden geconcludeerd dat de algemene situatie in Kosovo a priori op zich geen aanleiding geeft tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging op basis van etnische origine in de zin van de Vluchtelingenconventie. Evenmin is de algemene situatie in Kosovo van die aard dat er zonder meer sprake kan zijn van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Bijkomend merk ik op dat waar het UNHCR in zijn 'Position on the Continued International Protection Needs of Individuals from Kosovo' d.d. juni 2006 nog duidelijk benadrukte dat er ten aanzien van alle Serviërs, Roma, en Albanen in een minderheidspositie nog steeds een risico op vervolging gold en dat leden van deze groepen nog altijd aanspraak moesten kunnen blijven maken op internationale bescherming, het UNHCR nu, in zijn 'Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Individuals from Kosovo' d.d. 9 november 2009, richtlijnen formuleert die het wenselijk en geschikt acht dat ze gevolgd zouden worden door de onthaallanden, en tevens benadrukt dat alle aanvragen van asielzoekers uit Kosovo, i.e. inclusief die van de RAE, op basis van hun individuele intrinsieke merites moeten worden beoordeeld.

Aangaande uw verklaring actueel niet naar Kosovo te kunnen terugkeren omdat u er over geen eigen huis meer beschikt (CGVS, p. 11-12) kan erop gewezen worden dat een dergelijk motief louter van socio-economische aard is en als dusdanig niet ressorteert onder de criteria uit de Vluchtelingenconventie of de bepalingen inzake subsidiaire bescherming. Bovendien woonde u na de oorlog jarenlang in een andere woning in Bresje en zouden uw ouders daar nog steeds verblijven (CGVS, p. 2-3).

Ten slotte haalde u aan ten gevolge van wat u allemaal heeft meegemaakt tijdens de oorlog in Kosovo medische/psychische problemen te hebben gekregen. U heeft regelmatig hoofdpijn en kampt tevens met stress. U verklaarde in dit verband in Kosovo nooit voor uw medisch/psychische klachten naar een arts of psycholoog te zijn geweest, naar eigen zeggen wegens een gebrek aan financiële middelen en het niet bezitten van een gezondheidsboekje (CGVS, p. 12-13). Dit argument is van louter socio-economische aard en toont geenszins aan dat u voor de behandeling van

uw medische/psychische problemen geen of onafdoende beroep zou kunnen doen op de in Kosovo aanwezige medische dienstverlening. Het feit dat u zich gedurende meer dan tien jaar niet liet behandelen voor uw medisch/psychische problemen noopt er overigens toe de ernst van deze problemen te relativeren. Wat de toegang tot de gezondheidszorg betreft, kan daarenboven worden opgemerkt dat er geen discriminatie bestaat bij het verkrijgen van medische zorgen in de gemeente Fushë Kosovë. Uit de beschikbare informatie blijkt dat de Roma in Fushë Kosovë naar het gezondheidscentrum in Uglar gaan en naar de faciliteiten in Kuzmin en Batuse. Het medische centrum in Bresje wordt met uitzondering van de Serviërs door alle gemeenschappen gebruikt.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich beroept, is in bijlage bij het administratief dossier gevoegd.

De door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde documenten doen geen afbreuk aan bovenstaande bevindingen. Uw geboorteakte bevestigt enkel uw identiteit, oorspronkelijke herkomst uit Kosovo en nationaliteit, die hier niet ter discussie staan. De medische documenten tonen aan dat u in België medische hulp gezocht heeft voor uw klachten, maar kunnen niets wijzigen aan de bevinding dat u niet heeft aangetoond dat u zich om redenen uit de Conventie of de definitie van subsidiaire bescherming niet had / zou kunnen wenden tot de Kosovaarse gezondheidszorg. In dit verband dient tevens nog opgemerkt te worden dat een attest van een arts die een patiënt behandelt voor problemen met zijn/haar mentale toestand, een weergave bevat van een bepaald ziektebeeld dat hij onderkent en de mogelijke (meestal door de patiënt zelf aangehaalde) oorzaak ervan. Een dergelijk attest geeft echter geen uitsluitel over de ware oorzaak van het vastgestelde ziektebeeld. Bovendien wordt in het document d.d. 28 september 2010 uitdrukkelijk bepaald dat het op basis van de op 13 september 2010 plaatsgevonden consultatie onmogelijk is een goed onderbouwd verslag op te maken betreffende uw medisch/psychische problemen.

Volledigheidshalve wijs ik er nog op dat ik ook inzake de asielaanvraag van uw partner Ademi Ljirije een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen heb.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel wordt de schending ingeroepen van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), van de materiële motiveringsverplichting en van artikel 3 van het EVRM.

2.2. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.3.1. Verzoeker citeert de volgende passus uit de bestreden beslissing:

"Er dient hierbij echter meteen ook benadrukt te worden dat, om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, alle omstandigheden in overweging dienen te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt."

en doet dienaangaande gelden dat in de realiteit de Roma-minderheid in Kosovo te kampen heeft met zeer zware discriminatie en er niet de mogelijkheid heeft een menswaardig leven te leiden, waardoor bij uitwijzing artikel 3 van het EVRM zou worden geschonden. Hij citeert uit een internetdocument van Amnesty International, en vertaalt : *"Roma die momenteel in Kosovo leven en vooral Roma die worden teruggestuurd worden geconfronteerd met hetgeen de UNHCR beschrijft als 'cumulatieve discriminerende maatregelen'. Het Europees Hof voor de Rechten van de Mens stelt dat discriminatie kan bestaan uit denigrerende behandelingen die artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens schenden. Meer specifiek stelt het Hof dat Ise en bevolkingsgroep wordt veroordeeld te*

leven in zeer slechte omstandigheden die elke vorm voor respect voor de menselijke waardigheid schenden, deze discriminerende behandeling onder de denigrerende werking van artikel 3 van de Conventie."

Verder stelt hij nog dat hij, indien hij wordt teruggestuurd naar Kosovo, het risico loopt om in een kamp terecht te komen, waar de hygiënische en veiligheidsomstandigheden beneden alle peil zijn en zijn gezondheid in gevaar wordt gebracht. Hij citeert en vertaalt uit een document van Thomas Hammarberg: *"Van bijzonder belang is het feit dat sommige Roma die gedwongen worden teruggestuurd terechtkomen in de met lood verontreinigde kampen van Cesmin Lug en Osterode in het noorden van Mitrovica, die nu reeds een decennium worden bewoond door Roma-families met kinderen, met zware gevolgen voor hun gezondheid "*.

2.3.2. Niettegenstaande het gegeven dat artikel 3 van het EVRM niet dienstig kan aangevoerd worden in het kader van een beroep tegen een beslissing waarbij, zonder een terugleidingsmaatregel te nemen, uitsluitend over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus uitspraak wordt gedaan (RvS 26 mei 2009, nr. 193.552), stelt de Raad vast dat dit artikel inhoudelijk overeenstemt met artikel 48/4, §2, b van de vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie, 2009, <http://curia.europa.eu>).

Te dezen moet worden gewezen op de volgende passage in de bestreden beslissing:

"Bijkomend merk ik op dat waar het UNHCR in zijn 'Position on the Continued International Protection Needs of Individuals from Kosovo' d.d. juni 2006 nog duidelijk benadrukte dat er ten aanzien van alle Serviërs, Roma, en Albanen in een minderheidspositie nog steeds een risico op vervolging gold en dat leden van deze groepen nog altijd aanspraak moesten kunnen blijven maken op internationale bescherming, het UNHCR nu, in zijn 'Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Individuals from Kosovo' d.d. 9 november 2009, richtlijnen formuleert die het wenselijk en geschikt acht dat ze gevolgd zouden worden door de onthaallanden, en tevens benadrukt dat alle aanvragen van asielzoekers uit Kosovo, i.e. inclusief die van de RAE, op basis van hun individuele intrinsieke merites moeten worden beoordeeld."

Uit deze passage en overigens ook uit het document van Hammerberg, dat door verzoeker werd aangehaald, blijkt duidelijk dat de asielaanvragen, ingediend door leden van de Roma-minderheid uit Kosovo, op hun individuele merites moeten worden beoordeeld. Verzoeker kan in die optiek dus niet zonder meer verwijzen naar rapporten of standpunten met betrekking tot de algemene situatie in Kosovo. Die algemene situatie, zo wordt uitgebreid gemotiveerd, geeft immers a priori op zich geen aanleiding tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging op basis van etnische origine in de zin van de Vluchtelingenconventie. Evenmin is de algemene situatie in Kosovo van die aard dat er zonder meer sprake kan zijn van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Verzoeker toont door een verwijzing naar de algemene rapporten in ieder geval niet aan dat de discriminatie waarvan hij het slachtoffer zou worden in zijn hoofd zou kunnen worden gekwalificeerd als een daad van vervolging. Overigens, wat de mogelijk problematische huisvesting na terugkeer betreft, gaat verzoeker er volledig aan voorbij dat reeds in de bestreden beslissing werd gesteld dat hij na de oorlog jarenlang in een andere woning in Bresje woonde en dat zijn ouders daar nog steeds zouden verblijven.

2.4.1. Met betrekking tot het individuele asielrelaas van verzoeker, en daargelaten de vraag of de feiten geloofwaardig zijn, kan er niet aan worden voorbijgegaan dat verzoeker verklaarde geen bescherming te hebben gezocht bij de Kosovaarse autoriteiten voor zijn problemen met de Albanese bevolking.

2.4.2. De Raad benadrukt dat internationale bescherming slechts kan worden ingeroepen bij gebrek aan nationale bescherming. Dit vloeit voort uit artikel 1, A (2) van de Conventie van Genève waarnaar wordt verwezen in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet en luidens hetwelk vereist is dat de asielzoeker de bescherming van zijn land niet kan, of uit hoofde van de vrees voor vervolging op grond van de in datzelfde artikel bepaalde criteria niet wil inroepen enerzijds, en uit de bepalingen van artikel 48/4 van de voormelde wet krachtens dewelke ook voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus is vereist dat de asielzoeker zich niet onder de bescherming van in casu zijn land van herkomst kan of, wegens het reële risico op ernstige schade, wil stellen anderzijds.

Artikel 48/5, § 1 van de vreemdelingenwet erkent dat vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet kan worden veroorzaakt door niet-overheidsactoren indien kan worden aangetoond dat noch de staat, noch partijen of organisaties, inclusief internationale organisaties, bescherming kunnen of willen bieden.

Luidens de tweede paragraaf van diezelfde bepaling wordt bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet in het algemeen geboden wanneer de voormelde actoren redelijke maatregelen treffen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade, onder andere door de instelling van een doeltreffend juridisch systeem voor opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, en wanneer de verzoeker toegang tot een dergelijke bescherming heeft.

Een asielzoeker dient aldus alle mogelijkheden tot bescherming in zijn land van herkomst uit te putten of aannemelijk maken waarom hij geen enkel beroep deed op de nationale autoriteiten. Verzoeker heeft daartoe niet de minste poging ondernomen, naar eigen zeggen omdat hij werd geïntimideerd door zijn belagers (cfr. zijn verklaringen tijdens het gehoor bij de verwerende partij) en omdat hij weet dat de Kosovaarse politie deze klachten niet op adequate wijze kan en zal behandelen (cfr. het verzoekschrift). De omstandigheid dat de Kosovaarse politiediensten worden bijgestaan door de Eulex Police Component, zo stelt hij, bewijst net dat er nog heel wat schort aan de werking van de politie in Kosovo en dat het dus verre van illusoir is dat hij geen bescherming kan vinden bij de Kosovaarse politiediensten tegen discriminatie.

In eerste instantie moet worden geoordeeld dat, zoals in de bestreden beslissing reeds werd gesteld, de overheden wiens taak het is de burgers te beschermen, niet kunnen optreden wanneer ze geen kennis hebben van verzoekers problemen, zodat hij geenszins aantoonde dat de autoriteiten niet op nuttige wijze zouden kunnen optreden, en evenmin dat hij niet zou kunnen rekenen op bescherming ingeval van aangifte.

Voorts blijkt uit de uitgebreide informatie waarop de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich steunt, zoals toegevoegd aan het administratief dossier, dat de in Kosovo aanwezige (internationale) autoriteiten bescherming willen en kunnen bieden aan diegenen die problemen hebben of vrezen en dat die bescherming als toereikend wordt beoordeeld. Er zijn in Kosovo wettelijke mechanismen voor de opsporing, rechtsvervolging en bestraffing van daden van vervolging en klachten worden zonder onderscheid naar etnie behandeld. Vertegenwoordigers van de betrokken minderheden worden door de politie gecontacteerd bij elk probleem waarbij deze minderheden betrokken zijn en er zijn door de betrokken gemeenschappen geen grote klachten geuit over justitie, behalve dan wat de duur van de verwerking van de zaken betreft.

Verzoeker brengt geen elementen aan die erop zouden duiden dat de informatie die zich in het administratief dossier bevindt niet correct zou zijn, maar houdt het bij blote beweringen, die op geen enkele manier zijn ondersteund door concrete gegevens en die aldus niet dienstig kunnen worden aangevoerd om deze informatie in een ander daglicht te stellen. In zoverre verzoeker de bijstand van de Kosovaarse politie door Eulex aanklaagt om erop te wijzen dat er wel degelijk problemen zijn, kan worden volstaan met de vaststelling dat de beschermingsgaranties worden geleverd door Eulex en door de KP en dat die garanties voldoen aan de internationale standaarden terzake.

Verzoeker heeft geenszins aannemelijk gemaakt dat de in zijn land van herkomst aanwezige autoriteiten niet bij machte of onwillig zou zijn om bescherming te bieden hetgeen krachtens de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet één van de grondvoorwaarden is om zich verzekerd te zien van internationale bescherming uit hoofde van de vluchtelingenconventie dan wel uit hoofde van de subsidiaire bescherming.

2.5. Uit hetgeen voorafgaat, en mede gelet op de vaststelling dat verzoeker de overige pertinente en op het administratief dossier gesteunde motieven ongemoeid heeft gelaten, blijkt dat in de bestreden beslissing afdoende en correct werd gemotiveerd dat in hoofde van verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin, dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade is aangetoond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig maart tweeduizend en elf door:

mevr. A. WIJNANTS, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

A. WIJNANTS